

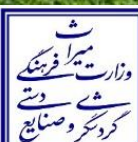
توصیه‌های سازمان جهانی گردشگری در مورد گردشگری شهری

حوزه وزارتی و امور بین‌الملل

ترجمه: نسرين عظیمی پناه

اردیبهشت ماه ۱۴۰۰

A mirror in Bordeaux, France
© Vanessak | Dreamstime.com

توصیه های UNWTO

در مورد گردشگری شهری

Modern cityscape of Kuala Lumpur, Malaysia
© Kukotaekaterina | Dreamstime.com

۱ مقدمه

با در نظر داشتن اینکه:

۱. طبق نظر سازمان ملل، در سال ۲۰۱۵، پنجاه و چهار درصد از جمعیت جهان در مناطق شهری زندگی کرده و انتظار می‌رود که تا سال ۲۰۳۰ این سهم به ۶۰ درصد افزایش یابد؛

۲. در کنار شهرنشینی سریع، رشد بخش گردشگری در سال‌های اخیر که ناشی از حمل و نقل ارزان قیمت، افزایش جابجایی، تسهیل سفر، فن‌آوری‌های جدید مانند پلتفرم‌های دیجیتال برای اجاره املاک و خدمات مهمان‌نوازی است و یک طبقه متوسط رو به رشد، شهرها را به طور فزاینده‌ای به مقاصد محبوب گردشگری تبدیل کرده است؛

۳. ثروت حاصل از گردشگری داخلی و بین‌المللی به طور قابل توجهی به توسعه اقتصادی- اجتماعی بسیاری از شهرها و مناطق اطراف آن کمک می‌کند، باعث حفظ و احیای فرهنگ و بازآفرینی فرهنگی و ترویج مبادلات بین‌فرهنگی می‌شود؛

۴. رشد گردشگری شهری، همچنین، چالش‌های مهمی را به لحاظ استفاده از منابع طبیعی، تغییرات محیطی، تأثیرات فرهنگی- اجتماعی، شرایط کاری عادلانه، فشار بر زیرساخت‌ها، جابجایی، صلح و امنیت، مدیریت ازدحام و ارتباط با جوامع میزبان ایجاد می‌کند؛

۵. به هنگام بحث جدی در مورد افزایش تعداد گردشگران و زیست‌پذیری و پایداری شهرها، ضروری است که همه ذینفعان شامل ساکنان، بازدیدکنندگان، مقامات محلی، منطقه‌ای و ملی و بخش خصوصی، به منظور پاسخ‌گویی به چالش‌های فعلی و آینده با هم همکاری نمایند؛

۶. ایجاد سیاست‌هایی که دستورالعملی را برای این بخش در مورد چگونگی توسعه و مدیریت مؤثرتر گردشگری شهری فراهم می‌کند، برای پایداری و توسعه بلند مدت بخش گردشگری و محیط‌های شهری بسیار ضروری است؛

۷. اصول کد جهانی اخلاق گردشگری؛

۸. گردشگری می‌تواند سهم مهمی در برنامه جدید شهری و دستیابی به اهداف توسعه پایدار، به ویژه هدف ۱۱ در مورد ایجاد شهرها و سکونتگاه‌های انسانی فراگیر، ایمن، تاب‌آور و پایدار، داشته باشد؛

۹. این توصیه‌ها، علاوه بر تحقیقات انجام شده توسط دبیرخانه UNWTO در زمینه گردشگری شهری؛ بر اساس مجموعه اجلاس‌های گردشگری شهری UNWTO که از سال ۲۰۱۲ برگزار شده است؛ بیانیه لیسبون در مورد گردشگری پایدار شهری، مصوبه اولین مجمع شهرداران UNWTO برای گردشگری پایدار شهری، که در ۵ آوریل ۲۰۱۹ در لیسبون پرتغال برگزار شد، تدوین گردیده است.

World Tourism Organization and IPSOS (2019), *UNWTO/IPSOS Global survey on the perception of residents towards city tourism: impact and measures* (online), available at:

<http://cf.cdn.unwto.org/sites/all/files/docpdf/unwtoipsosglobalsurveysummary.pdf> (12-04-19).

World Tourism Organization; Centre of Expertise Leisure, Tourism & Hospitality; NHTV Breda University of Applied Sciences; and NHL Stenden University of Applied Sciences (eds., 2019), *'Overtourism'? – Understanding and Managing Urban Tourism Growth beyond Perceptions, Volume 2: Case Studies*, UNWTO, Madrid, DOI: <https://doi.org/10.18111/9789284420629>.

World Tourism Organization; Centre of Expertise Leisure, Tourism & Hospitality; NHTV Breda University of Applied Sciences; and NHL Stenden University of Applied Sciences (eds., 2018), *'Overtourism'? – Understanding and Managing Urban Tourism Growth beyond Perceptions*, UNWTO, Madrid, DOI: <https://doi.org/10.18111/9789284419999>.

II توصیه‌های UNWTO

در مورد گردشگری شهری

ادغام گسترده‌تر گردشگری را در برنامه

شهری ترویج کنید

۱. گردشگری باید کاملاً به عنوان وسیله‌ای برای اطمینان از سهم مؤثر آن در توسعه شهرهای فراگیر، تاب‌آور و پایدار، به صورت گسترده‌تر در برنامه شهری قرار گیرد.

۲. شهرها باید مدل‌های حاکمیتی و مکانیسم‌های همکاری را برای گردشگری شهری تعیین کنند که ادارات گردشگری و همچنین سایر حوزه‌های مربوطه را در تمام سطوح ملی، محلی و منطقه‌ای، بخش خصوصی و جوامع محلی درگیر کند.

۳. گردشگری باید در سیستم‌های نظارت و سنجش شهری گنجانده شود تا از تصمیم‌گیری، برنامه‌ریزی و مدیریت مبتنی بر شواهد اطمینان حاصل شود.

۴. گردشگری باید بخشی از سیاست‌ها و استراتژی‌های شهری برای دستیابی به اجرای برنامه جدید شهری و اهداف توسعه پایدار، به ویژه هدف ۱۱ در مورد ایجاد شهرها و سکونتگاه‌های انسانی فراگیر، ایمن، تاب‌آور و پایدار باشد.

Residential building in the heart of Madrid, Spain

© Svetlana Day | Dreamstime.com

سیاست‌ها و اقدامات پایدار در گردشگری شهری را تقویت کنید

۵- گردشگری شهری باید اقدامات پایدار را برای استفاده کارآمدتر از منابع و کاهش نشر فاضلاب و ضایعات در چارچوب اقتصاد چرخشی ایجاد کند.

۶- شهرها باید با ادغام کامل ارکان زیر در سیاست‌ها و استراتژی‌های خود، مفهوم مقاصد گردشگری هوشمند شهری را اجرا کنند: حاکمیت، نوآوری، فناوری، دسترسی پذیری و پایداری در سه حوزه: اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی.

۷- شهرها مطابق با توصیه‌های UNWTO در مورد گردشگری در دسترس برای همه، باید گردشگری شهری با دسترسی جهانی را ارتقاء دهند.

۸- شهرها باید استفاده از کلان داده‌ها و تکنولوژی را برای برنامه‌ریزی، سنجش و مدیریت بهتر گردشگری شهری و ترویج تصمیم‌گیری مبتنی بر شواهد در مورد موضوعات کلیدی مانند زیرساخت‌ها، ظرفیت برد، مسکن، حمل و نقل و جابجایی، مدیریت امور طبیعی و منابع فرهنگی و مشارکت جامعه در گردشگری، به حداکثر برسانند.

۹- شهرها باید محصولات و تجارب نوآورانه گردشگری و استفاده از فن‌آوری را به منظور ایجاد تنوع در جریان گردشگری به لحاظ زمانی و مکانی، ترویج اقامت طولانی‌تر و جذب بخش‌های بازدیدکننده‌ای که به چشم‌انداز و استراتژی بلند مدت آنها بهتر کمک می‌کند، توسعه دهند.

۱۰- شهرها باید سنجش و نظارت بر گردشگری شهری را پیش ببرند تا از توسعه پایدار متناسب و به موقع مقاصد، اطمینان حاصل کنند. در این راستا، شبکه پایش گردشگری پایدار UNWTO می‌تواند به عنوان یک الگو در نظر گرفته شود؛ زیرا چارچوبی را برای پایش سیستماتیک، به موقع و منظم برای بهره‌برداری از منابع و درک بهتر تأثیر گردشگری در ۹ حوزه فصلی بودن؛ استخدام؛ مزایای اقتصادی؛ حاکمیت؛ رضایت محلی؛ مدیریت انرژی؛ مدیریت آب؛ مدیریت فاضلاب؛ و مدیریت پسماند جامد، فراهم می‌کند.

۱۱- پایداری گردشگری شهری تنها در صورتی موفقیت‌آمیز خواهد بود که یک استراتژی برنامه‌ریزی جامع و بلند مدت مبتنی بر رویکرد مشارکتی چند عملکردی (multi-action) و چند ذینفعی (multi-stakeholder) اتخاذ شود.

شهرهایی برای همه ایجاد کنید:

ساختن شهرها برای شهروندان و بازدیدکنندگان

۱۲. شهرها باید مشارکت کامل جوامع محلی را در برنامه‌ریزی و مدیریت گردشگری تقویت کنند.

۱۳. شهرها باید گنجاندن جوامع محلی در زنجیره ارزش گردشگری را برای اطمینان از تبدیل منافع گردشگری به ایجاد ثروت مبتنی بر جامعه، مشاغل مناسب و برخورداری اجتماعی به ویژه برای زنان، جوانان و گروه‌های کم‌برخوردار، ترویج نمایند.

۱۴. شهرها باید به عنوان فضاهایی که موجب تقویت بازآفرینی شهری، تنوع فرهنگی، گفتگوی بین فرهنگی، نوآوری و تولید و تبادل دانش می‌شوند، سهم گردشگری را در ایجاد شهرها ارتقاء دهند.

۱۵. شهرها باید گردشگران را به عنوان "ساکنان موقت" در نظر بگیرند و اطمینان حاصل کنند که خط‌مشی گردشگری، تعامل بازدیدکنندگان و ساکنان را به شیوه‌ای جامع‌نگر و کاملاً مشارکتی، افزایش می‌دهد.

۱۶- شهرها باید توسعه یکپارچه شهر و گردشگری شهری را برای ساکنان و بازدیدکنندگان، مدیریت و برنامه‌ریزی کنند.

Heart of Rome, Italy
© Wirestock | Dreamstime.com

